

מ"ת 48932/02/16 - מדינת ישראל נגד מחמוד סריס

בית משפט השלום בעכו

02 מרץ 2016

מ"ת 48932-02-16 מדינת ישראל נ' סריס(עציר)

48906-02-16

לפני כבוד השופטת אביגיל זכריה
המבקשת מדינת ישראל

נגד
המשיב מחמוד סריס (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד אינאס סמוכה

המשיב - הובא

הסניגור - עו"ד אלפסי ברנרד

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מבוא

מונחת בפניי בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים בהתאם לסעיף 21 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן - חוק המעצרים).

כנגד המשיב הוגש כתב אישום הכולל ארבעה אישומים ולפיהם מיוחסת לו עבירה של **ייצוא, יבוא, מסחר, הספקה סמים מסוכנים** - עבירה לפי סעיף 13 + 19 א' לפקודת הסמים המסוכנים.

יצוין כי בפתח הדיון היום תיקנה ב"כ המאשימה את הוראת החיקוק באישום מס' 4 נוכח טעות שנפלה בעניין זה.

עובדות כתב האישום

על פי אישום מס' 1 בתחילת חודש פברואר 2016, בתאריך שאינו ידוע סחר המשיב בסם מסוכן, באופן שמכר לק.ח. מסוכן מסוג חשיש, במשקל נטו של 2.80 גר' וקיבל תמורתו סך של 50 ₪ וזאת ללא היתר או רישיון מאת המנהל.

על פי אישום מס' 2 בתאריך 14/11/15, סמוך לשעה 21.00 סחר המשיב בסם מסוכן, באופן שמכר סם מסוכן מסוג חשיש למ.מ, במשקל נטו של 0.69 גר' וקיבל תמורתו סך של 50 ₪ וזאת ללא היתר או רישיון מאת המנהל.

עובר לכך, בסאחת אל עין, בשני מועדים שונים, כשבוע וחצי לפני האירוע לעיל וכחודש לפני כן, סחר הנאשם בסם מסוכן, באופן שמכר לכ.ס. סם מסוכן מסוג חשיש, כאשר בכל מכירה מכר חצי "אצבע" וקיבל תמורת הסם בכל מכירה סך של 50 ₪ וזאת ללא היתר או רישיון מאת המנהל.

על פי אישום מס' 3 בתאריך 26/10/15, בשעה שאינה ידועה לתביעה, בסאחת אל עין במג'ד אל כרום, סחר המשיב בסם מסוכן, באופן שמכר סם מסוכן מסוג חשיש לפ.ש. במשקל נטו של 0.46 גר' וקיבל תמורתו סך של 50 ₪ וזאת ללא היתר או רישיון מאת המנהל.

עובר לכך, בשני מועדים שאינם ידועים במדויק לתביעה, במהלך החודשים אוגוסט וספטמבר 2015, בסאחת אל עין, סחר הנאשם בסם מסוכן באופן שמכר לפ.ש. סם, חצי "אצבע" בכל מכירה וקיבל בתמורה סך של 50 ₪ וזאת ללא היתר או רישיון מאת המנהל.

על פי אישום מס' 4 בתאריך 22/10/15, סמוך לשעה 23.00, סמוך לבית הנאשם במג'ד אל כרום, סחר המשיב בסם מסוכן, באופן שמכר לחמוד אמיר סם מסוכן מסוג חשיש במשקל נטו של 0.41 גר' וקיבל תמורתו סך של 50 ₪ וזאת ללא היתר או רישיון מאת המנהל.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.

טענות הצדדים

לענין קיומן של ראיות לכאורה -

המבקשת טוענת כי בידה ראיות טובות להוכחת המיוחס למשיב ומפנה להודעות הקונים ; להודעות המשיב אשר הכחיש את המיוחס לו; לדוחות פעולה לגבי תפיסת סמים אשר נתפסו במהלך חיפוש בבתיים של הקונים; מחקרי תקשורת המעידים על התקשרות בין המשיב לקונים; למסדרי זיהוי שנערכו לקונים אשר זיהו את המשיב כמי שמכר להם סמים, לחו"ד סמים שנתפסו בבתי הקונים.

ההגנה טוענת כי אין בחומר הראיות שהוצג כדי לעמוד ברף הנדרש לראיות לכאורה בכל האישומים וכי גם אם ייקבע כי קיימות ראיות לכאורה הרי שיש בחולשת הראיות כדי להשפיע על עוצמת עילת המעצר ובענין זה הפנתה לפסיקה.

עוד נטען כי חומר הראיות באישומים השונים מתבסס אך ורק על הודעות עדים, שהם קונים על פי הטענה, ואין כל אינדיקציה אחרת לעבירת הסחר.

עוד נטען למחדלי חקירה דוגמת אי ביצוע עימותים עם העדים השונים על אף נכונותו של המשיב; אי בדיקת טענות אליבי שהעלה המשיב ביחס לחלק מהאישומים; אי נקיבה במועדים מדויקים באופן שאינו מאפשר למשיב להתגונן בצורה ראויה.

לעניין קיומה של עילת מעצר -

המבקשת בבקשה טוענת לקיומה של עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 בשים לב לעונש המקסימאלי הקבוע הצד העבירות המדוברות וכן עילת מסוכנות לביטחון הציבור ובריאותו.

המבקשת ערה לכך שהמשיב נעדר עבר פלילי ואולם לשיטתה התנהלותו הנמשכת, מידת חשיפתו בכפר כמקור לרכישת סמים וכיו"ב מגבירים את מסוכנותו ומחייבים מעצרו מאחורי סורג וברית.

לעניין עילת המעצר טענה ההגנה כי המשיב הינו סטודנט, נעדר עבר פלילי, אשר במהלך שהותו במעצר אביו נפטר על כל המשתמע מכך לעניין מצב המשפחה. ההגנה מבקשת ליתן משקל מתאים להעדר עבר פלילי מצד המשיב אל מול חולשת הראיות לשיטתה בכל הנוגע לקביעת עילת המעצר ועוצמתה.

בכל מקרה עותרת ההגנה כי גם אם קיימת עילת מעצר הרי שיש בידה להציע חלופת מעצר שתאיין את מסוכנות המשיב בדמות מעצר בית מלא במספר חלופות אפשרויות ולעניין זה הציגה את המפקחים: מר ענאן מרעי, מר אברהם ניג'ם, גב' ניג'ם האנה, מר מוחמד עינאן, גב' מאהה עינאן.

דיון והכרעה

לאחר שמיעת טענות ב"כ הצדדים ועיון בתיק החקירה אקבע כי אכן קיימות ראיות לכאורה אשר די בהן לצורך שלב זה של הדיון ואף למעלה מכך.

הראיות לכאורה הקושרות את המשיב לביצוע העבירות המיוחסות לו עולות למקרא :

- הודעות הקונים - הגם שאכן ביחס לחלק מהאישומים אין תיאור מדויק של מקום וזמן הרי שבהודעותיהם השונות מפרטים הקונים את מקום הקניה, מספר הפעמים בהם רכשו סם מהמשיב ואת מחיר הסם. עוד ידעו לציין הקונים את מספר הפלאפון של המשיב אשר מצוי במאגר הטלפון הנייד שלהם שבאמצעותו קבעו מפגשים עם המשיב ברוב המקרים המתוארים;
- דוחות פעולה לגבי תפיסת סמים אשר נתפסו במהלך חיפוש בבתיים של הקונים;
- מחקרי תקשורת המעידים על התקשרות בין המשיב לקונים;
- מסדרי זיהוי לקונים אשר זיהו את המשיב כמי שמכר להם סמים ;
- חוו"ד סמים שנתפסו בבתי הקונים.

עיון בחומר הנ"ל מלמד כי יש בו שהוצג כדי לעמוד בהיקף ובטיב הבחינה הנדרשת בשלב זה של ההליך. אכן אפשר וכעמדת הסניגור הראיות לכאורה נשענות בעיקר על הודעותיהם של הקונים ואולם הן נתמכות בשלב זה בחומרים אחרים ולעניין טיב הבחינה הנדרשת בשלב דיוני זה - די בכך.

טענות ההגנה לעניין מחדלי חקירה ופגמים כאלה ואחרים בכתב האישום, אם קיימים, יוכלו למצוא ביטויים בתיק העיקרי.

לעניין עילת המעצר

נוכח נסיבות ביצוע העבירה הנטענת ובשים לב לעילת המעצר הסטטוטורית אקבע כי קיימת עילת מעצר.

לעניין עוצמת עילת המעצר - הגם שהמשיב הינו נעדר עבר פלילי הרי שהעבירות המיוחסות לו, במספר אישומים, והאופן בו הן בוצעו, בסמוך לביתו של המשיב מקימות עילת מעצר בעצימות גבוהה יחסית מאחר ואפשר וגם מעצר בית לא יהיה בו כדי להביא להפסקת הפעילות הלא חוקית המתוארת. על כן כל חלופת מעצר תהיה צריכה להיות כזו שתפחית את המסוכנות הנטענת במידה המקסימאלית האפשרית, הגם שברור כי לא ניתן להבטיח איון מוחלט ומלא ונדרש איזון הולם בין זכויות המשיב שעודנו נהנה מחזקת החפות ובין האינטרס הציבורי המגולם בעילת המעצר.

במועד הדיון שהתקיים בפניי נשמעו מספר מפקחים אשר חלק מהם הביע אי אמון מוחלט בכך שהמשיב ביצע את העבירות המיוחסות לו. הגם שאך טבעי כי גורמי משפחה וחברים יחווו זאת הרי שבית המשפט נדרש למתוח מעין קו המבחין בין אמונה סובייקטיבית טבעית ובין עמדה שעלולה להביא את המפקח או המפקחת המוצעים להיכשל במשימת הפיקוח וזאת למיטב התרשמותו ושיפוטו של המותב היושב בדיון על בסיס דיון כה קצר ולעיתים תוך היעזרות בשירות המבחן.

ביחס למפקחים שהופיעו בפניי הרי שמצאתי כי **גב' נג'ם וגב' עינאן** לא יכולות לשמש מפקחות מתאימות. אין מדובר בדמויות סמכותיות דיון ועמדתן המגוננת כלפי המשיב הייתה כזו שאפשר ותקשה על מלאכת הפיקוח ובעיקר על התמודדות הולמת עם הפרת התנאים, אם תהיה.

לעניין **מר איברהים נג'ם** - מאחר ומצאתי כי אשתו לא תוכל להיות מפקחת הולמת הרי שלא ניתן להטיל את מלאכת הפיקוח על אדם אחד. התרשמותי גם ממנו הייתה כי אין מדובר באדם שיכול להוות דמות סמכותית דייה.

ביחס למפקחים **מר עינאן מרעי ומר מוחמד מרעי** - בסך הכול התרשמתי בצורה חיובית משני המפקחים אשר נראו בעיניי כמבינים את מטלת הפיקוח ומוכנים לשאת בה ובמיוחד מר עינאן מרעי אשר הינו שוטר לשעבר. אמנם, במסגרת הדיון הביע מר מרעי תרעומת מסוימת על נתונים שהוצגו ביחס לחקירות בעברו- שלטענתו אינם נכונים - ואולם לא מצאתי בתרעומת זו לבדה, בנסיבות העניין, כשיקול נגד להתאמתו כמפקח.

עוד יצוין כי שקלתי לשלוח את המשיב לקבלת תסקיר שירות מבחן לעניין חלופת המעצר המוצעת ואולם לאחר מצאתי כי בנסיבות העניין לא יהיה לשירות המבחן יתרון מובנה משמעותי על התרשמותי הבלתי אמצעית מהמפקחים והכול

במכלול האיזונים והשיקולים הנדרשים בשלב זה של ההליך.

אפנה בעניין זה להחלטתו של כב' השופט עמית בבש"פ 27/15 יונס נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, החלטה מיום 10/12/14) אשר נדרש לתפקידו של תסקיר שירות המבחן בעת בחינת חלופת מעצר וממנו עלה בבירור כי לא בכל מקרה ומקרה יידרש בית המשפט לסיועו המקצועי של שירות המבחן והדברים צריכים להיבחן על פי נסיבות כל מקרה לגופו.

בתמצית יצוין כי כב' השופט עמית קבע שלושה סיווגים עיקריים לבחינת הצורך בתסקיר שירות מבחן:

הראשון - מקרים שלא יתאימו לחלופת מעצר כלשהיא ועל כן תסקיר שירות המבחן לא יהיה בו כדי להועיל והוא מתייחר כליל;

השני - מקרים בהם בית המשפט יכול לבחון החלופה בעצמו ולהתרשם ממנה באופן בלתי אמצעי לכאן או לכאן ברף הנדרש למתן החלטה כך שלשירות המבחן אין כל יתרון מובנה על בית המשפט;

השלישי - אותם מקרים בהם נדרשת בחינה מקצועית נוספת של החלופה המוצעת באמצעות כלים העומדים לרשות שירות המבחן, אשר אינם עומדים רשות בית המשפט, או מקרים בהם החלופה המוצעת טעונה בחינה מעמיקה נוספת בשים לב לנסיבות העניין, זהות המשיב, המפקחים המוצעים וכיו"ב.

כאמור, במקרה שבפניי בשים לב לכך שהמשיב הינו צעיר נעדר עבר פלילי, ובטיב החלופה המוצעת הרי שניתן להסתפק בה בצירוף תנאים נוספים, ללא משלוח לקבלת תסקיר.

אשר על כן אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים הבאים:

1. המשיב ישהה בתנאי מעצר בית מלא בביתו של מרעי עינאן, בפיקוחו ובפיקוח בנו מוחמד - לסירוגין באופן שבכל עת ישהה עם המשיב אחד המפקחים. יובהר כי המשטרה רשאית לבחון את קיום התנאים בכל עת.
2. להבטחת תנאי השחרור המשיב יחתום על התחייבות עצמית בסך 10,000 ₪ וכן תיחתם ערבות צד ג' של כל אחד מהמפקחים על סך של 10,000 ₪.
3. כמו תבוצע הפקדה כספית בקופת בית המשפט במזומן בסך 7,500 ₪.

רק עם מילוי כל תנאי השחרור יוכל המשיב להשתחרר.

ניתנה והודעה היום כ"ב אדר א' תשע"ו, 02/03/2016 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

על מנת לאפשר לערכאת הערעור לבחון החלטתי, אני מורה על עיכוב ביצוע ההחלטה עד ליום 3.3.16 שעה 13.00.

ניתנה והודעה היום כ"ב אדר א' תשע"ו, 02/03/2016 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה , שופטת